

Publicerad 2023-10-27 04:18 av Lyrik

Den här är en likrytmisk översättning, den är alltså bunden till samma antal stavelser.

John Keats - Bright star, would I were stedfast as thou art

Om jag var stadig som du, stjärnljus, dock
jag ej i ensamhet finns nattetid
och skådar alltid med två ögonlock,
ja, som naturens stilla Eremit,

På vattenflödet som i uppdrag får
att tvaga omkring jordens människostrand
och på den nya snömasken uppå
hedmarker och de höga fjällens rand.

Nej, ännu stadig, ej förvandlas alls,
uppå min kära älsklings mogna barm
blott för att känna jämt sitt fall och svall,
för evigt vaken vid ett fagert larm,

Alltjämt, att höra hennes mjuka pust
och så dö eller leva utan slut.

Bright star, would I were stedfast as thou art—
Not in lone splendour hung aloft the night
And watching, with eternal lids apart,
Like nature's patient, sleepless Eremite,

The moving waters at their priestlike task
Of pure ablution round earth's human shores,
Or gazing on the new soft-fallen mask
Of snow upon the mountains and the moors—

No—yet still stedfast, still unchangeable,
Pillow'd upon my fair love's ripening breast,
To feel for ever its soft fall and swell,
Awake for ever in a sweet unrest,

Still, still to hear her tender-taken breath,
And so live ever—or else swoon to death.

(Vänligen använd ej denna översättning utan tillstånd.)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lyrik med Poeter.se id #232279 innehar upphovsrätten